

සාමාන්‍ය සමයේ විසිසත්වන සත්‍ය
බදාදා

පළමුවන කියවීම

ජෝනා දිවැස්ප්‍රසාදි තුමන්ගේ පොතෙන් ගත් පාඨයෙකි.

ජෝනා 4 : 1 - 11

“මා නිතිවයේ නගරයට තුමක් සිදුවේද කියා බැලිය යුතු නොවේ ද?”

දෙවියන් වහන්සේ නිතිවයට කරන්නට අදහස් කළ විපත නොකළ බැවින් ජෝනා ඊට අතිශයින් අප්‍රසන්න ව කෝප විය. ඔහු සම්දාණන් වහන්සේට මෙසේ යාවිඤා කළේය. “අහෝ සම්දුනි, මා කීවේ මෙයම නොවේ ද ? තර්ජිජට පලා යන්නට මා ඉක්මන් වූයේ එබැවිනි. මන්ද, ඔබ දයාවන්න, අනුකම්පා සහගත, වහා නොකිපෙන සුලු, ඉතා කරුණාවන්ත, විපත්ති පැමිණවීමට නොකැමති දෙවි කෙනෙකු බව මම දැනගෙන සිටියෙමි. ඉතින් සම්දුනි, මාගේ ප්‍රාණය මාගෙන් තුරන් කළ මැනව. ජීවිතයට වඩා මරණය මට හොඳ ය.”

සම්දාණන් වහන්සේ ජෝනා අමතා, “කෝප වීමට නුඹට යුතු දැ”යි ඇසූ සේක.

එවිට ජෝනා නගරයෙන් පිටතට ගොස් නගරයට නැගෙනහිරින් හිඳ ගත්තේය. ඔහු එහි පැලක් සාදාගෙන නගරයට තුමක් සිදුවේද කියා බලන පිණිස එහි සෙවණ යට හිඳ ගත්තේය. දෙවි සම්දාණන් වහන්සේ ජෝනා ඔහුගේ දුකින් මුදන පිණිස ලබු වැලක් වැඩෙන්නට නියම කර, ඔහුගේ හිසට උඩින් එය සෙවණක් සේ යන්නට සැලසූ සේක. ජෝනා ලබු වැල ගැන ඉතා ප්‍රීති විය.

එහෙත් පසුදා පහත් වූ විට ලබූ වැල කන පිණිස පණුවෙකු ඇති වන්නට දෙවියන් වහන්සේ සැලැස්ස සේක. උඟු ලබූ වැල කැ විට එය වියලී ගියේය. තවද, ඉර උදා වූ කල, ඉතා උෂ්ණ සුළඟක් පෙරදිගින් හමන්නට උන් වහන්සේ නියම කල සේක. අවු රග්මිය ජෝනාගේ හිසට වැදී ඔහු ක්ලාන්ත වී, “පිටිතයට වඩා මරණය හොඳ ය” කියා සිය ප්‍රාණය හානි කරන ලෙස යාවිකදා කලේය.

එවිට දෙවියන් වහන්සේ “ලබූ වැල ගැන කෝප වීම නුඹට යුතු දැ”යි ජෝනාගෙන් ඇසූ සේක. “මැරෙන තරම් කෝප වීම මට යුතු ය”යි ඔහු කීවේය.

එවිට සම්දාණන් වහන්සේ ජෝනා අමතා, “නුඹේ ශ්‍රමය වත්, වගාව වත් නැතිව එක රැයකින් ඇති වී, එක රැයකින් නැති වී ගිය ලබූ වැල ගැන නුඹ අනුකම්පා කලෙහි නම්, තමන්ගේ දකුණතත් වමතත් අතරේ වෙනස නොදන්න එක් ලකෂ වීසි දහසකට වඩා මනුෂ්‍යයන් ද ගවයන් ද සිටින නිතිවය නම් ඒ ශ්‍රේෂ්ඨ නගරය කෙරෙහි මාත් අනුකම්පා කලයුතු නොවේ දැ”යි වදාල සේක.

දේව වචනය මෙසේ ය.

පිළිතුරු ගීය

ගීතාවලිය

85: 3-6, 9-10

පිළිතුර: මාගේ සම්ඳුනි, ඔබ දයානුකම්පාවේ දෙවිදාණෝ ය.

ගීය:

මාගේ සම්ඳුනි, මට අනුකම්පා කළ මැනව.

මුළු දවස පුරා මම ඔබට අයදිමි.

ඔබේ දාසයාගේ සිත ප්‍රීතිමත් කළ මැනව. මන්ද, මාගේ සම්ඳුනි,
මම ඔබට යාවිඤ්ඤා කරමි.

මාගේ සම්ඳුනි, ඔබ යහපත් ය. ඔබ කමා කරන සේක.

ඔබට අයදින සියල්ලන්ට නිර පෙම බහුලව ප්‍රදානය කරන සේක.

සම්ඳුනි, මාගේ අයැදුමට සවන් දුන මැනව. පිහිට පනමින් මා කරන
අයැදුමට තන් දුන මැනව.

මාගේ සම්ඳුනි, ඔබ මැවූ සියලු ජාතිහු ඔබ වෙත පැමිණ ඔබට
නමදින්නෝ ය. ඔව්හු ඔබේ නාමය පසසමින් ඔබට ගරු කරන්නෝ

ය. ඔබ බලසම්පන්න ය. අරුම පුදුම දේ කරන සේක.

ඔබ පමණක් දෙවිදාණෝ ය.

සුභවන් ජය නද (දෙවසරේම)

ආලේඛයා! ආලේඛයා!

සමිඳුනි, ඔබේ ව්‍යවස්ථාව රක්ෂා කිරීමට අපට මනා අවබෝධය දුන මැනව.

මුළු සිහිත් එය අපි පිලිපදින්නෙමු.

ආලේඛයා!

නොහොත්

ආලේඛයා! ආලේඛයා!

“අබ්බා පියාණෙනි” යි දෙවි සමිඳුන් අමතා යාවිඤ්ඤා කිරීමට ඉඩ ඇති සුත්‍රකම ලැබීමේ තත්ත්වයක් ඔබ ලබා ඇත්තේය.

ආලේඛයා!

සුවිශේෂය

ලුක් තුමාගේ ගුද්ධවූ සුවිශේෂයෙන් උපුටා ගත් කොටසකි.

ලුක් 11: 1-4

“ස්වාමිනි, යාවිඤා කරන්නට අපටත් ඉගැන්වුව මැනවැ?”

ජේසුස් ස්වාමිනි වහන්සේ එක් තැනක යාවිඤා කරමින් සිටි සේක. එය නිම වූ පසු උන්වහන්සේගේ ශ්‍රාවකයන්ගෙන් එක් තැනැත්තෙක් කතා කොට “ස්වාමිනි, ජුවාමි තම ගෝලයන්ට ඉගැන්වූ ලෙස අපටත් යාවිඤා කරන්නට ඉගැන්වුව මැනවැ”යි කීවේය. උන්වහන්සේ ඔවුන්ට මෙසේ වදාළ සේක. “ඔබ යාවිඤා කරන කල මෙසේ කියන්න.

පියාණෙනි, ඔබගේ නාමයට ගෞරව වේවා!

ඔබගේ රාජ්‍යය පැමිණේවා!

අපේ දිනපතා හෝජනය දිනෙන් දින අපට දුන මැනව.

අපේ පව් අපට කමා කල මැනව.

මන්ද, අපට ණයගැතිව සිටින හැමට අප කමා වන බැවිනි. අප පරීක්ෂාවට නොපමුණුවනු මැනව.”

සම්ඤාණන් වහන්සේගේ සුභාරංචිය මෙසේ ය.